

Jeg veed, at man paaberhaaber sig, at Fisketildt gaa paa Vandring, ja, det er ogsaa sandt, det gjør den undertiden, det gjælder mest om Silb, men man maa ogsaa indrømme, at de Andre gaa paa Vandring. Men der er stor Forskjel paa, om der vandrer en Million eller en Milliard fra det ene Sted til det andet, og tager man Yngelen paa de Steder, hvor man kan tage den, i Utide, formindstes Antallet af vandrende Fiske, og Fiskeriet i sin Helhed vil lide derved. Derfor navnlig havde jeg tænkt at modsætte mig meget stærkt denne Bestemmelse om at hæve de laasjede Bænde. Jeg har alle mine Dage, saalænge jeg har været i Udvalg, som angik Fiskeriloven, modsat mig, at man aabner laasjede Bænde, for det er der, vi skulle frede om Yngelen, og al den Betsignelse, som kan komme i rigt Maal, skulle vi have derfra. Men naar man spolerer disse Bænde, lukker dem op, saa søge Alle hen til dem, naar de aabnes, og skoble væk, og om kort Tid hører saa den Fagst op. Man maa ikke forestille sig om de laasjede Bænde, at det er Bænde, hvori man ikke kan fiske; nei, det kan man meget godt, man kan fiske med Redgarn og Kroge, og det kan give et meget godt Fiskeri. Derfor var jeg bedrøvet over, at man vilde gjøre Forsøg paa her at ville aabne de nylig lukkede, laasjede Bænde. Der blev anført Grunde for det, som jeg ogsaa syntes vare antagelige; men nu har jeg forleden Dag faaet en Adresse her til Landstinget fra alle de Bøer, som ligge baagede de laasjede Bænde, af et saadant Indhold, at vi umuligt kunne overse det, men maa tage Hensyn til det. Maaeste er det ikke frit for at være meget ensidig fremstillet, men der er dog flere Oplysninger, der fulgte med fra en anden Mand, som viste, at det er dog ikke i sin Orden at aabne dette laasjede Bænde. Man paastod, at der var fint Sand, men ingen Grøde i denne Strækning. Men der er Grøde i rigt Maal. Det viser sig, at naar Fiskerne komme i Land med deres Baade, har hver Baad i Reglen taget en Skjæppe, somme Tider 2—3 Skjæpper Yngel. Det viser sig saaledes, naar de komme ind med deres Fagst, at der er Yngel paa disse Steder, og naar det er rørt Bænde, findes der Tang paa Rysten ved disse Landsbøer, men derimod findes der aldrig Tang paa Havets Ryster. Det beviser altsaa, at Tangen kommer ind fra Fjorden, hvor Fiskeynglen opholder sig. Derfor kan det ikke være rigtig at gjøre disse Bænde fuldstændig frie for Tiden. Hvorvidt det af mig omtalte Forhold nu strækker sig, veed jeg ikke, det kan

ogsaa trænge til nærmere Underjøgelse, og jeg veed, at der er undervejs til mig et Andragende til Landstinget af en anden Bestaaffend og et andet Indhold, altsaa fra Modstandere af det, som allerede er kommet frem. Derfor er jeg glad ved, at der forhaabentlig vil blive nedsat et Udvalg, thi saa ville begge Parter kunne blive hørte i Sagen, og det er jo noget Saadant, der skal sætte os i Stand til at dømme. Saa kan man faae mange Ting klare, som ikke nu ere klare for Folk. Der er jo en Bestemmelse i Forslagets § 4, at Dragelinerne skulle forlænges. Det tror jeg er en stor Feiltagelse, og jeg skal sige hvorfor. Dragelinen er stor nok til det Nalefiskeri, som den er bestemt til, men man vil gjerne have den længere, thi saa kan Nalefurrebaadet dreies omkring, og saa kan man bruge det til ulovlig Fagst som Fjunderfurrebaad. De bruges ogsaa allerede nu ulovlig derved, at man knytter Garn til Armene, Toug paa 25 Alens Længde, og saa fiske de væk. Kommer saa Kontrollen, er Touget nemt at løse, og saa kan Fingen se, hvad det er brugt til. Jeg tror rigtignok, at dette er ikke uden Fare. Jeg mener altsaa, at man skal være meget varsom med at gjøre Forandringer i alt Saadant.

Jeg kunde bedre forstaa, om man i § 2 i Stedet for at fysiske sig med Bagrod eller Bagrand, havde henvendt sin Opmærksomhed paa en meget vigtig Mangel ved Lovens § 56, hvor man har glemt at tage Tungen med; man har nævnt mange andre Fiskearter som Torst, Rødspætter, Pig og Slethvarrer, men ikke taget Tungen med. Det er omtrent vor kostbareste Fisk i hele Farvandet; der betales i alt Fald en høj Pris for den, og man har i Arv opnaaet indtil 1 Kr. pr. Pd. Der blev fanget 20,000 Pd. af denne Fisk ved Stagen i dette Foraar, og de naaede dog 75 Dre pr. Pd., saa det er en meget kostbar Fisk; men nu bliver der ødelagt en saadan Mængde Yngel af den, at der næsten ingen Grændse er derfor, og jeg skal sige hvorfor. Før tog man den Yngel, man kunde faae paa de sædvanlige Fiskesteder, det var ikke forbudt at tage dem, og saa tog man væk af den. Nu har det imidlertid viist sig, at Yngelen hovedsagelig ligger paa Dybet, der ligger Myriader af Fiske nede, der kan man tage dem saa smaa og saa mange det skal være, fordi der ingen Bestemmelse er, der forbyder det. Der gaar her en Ødelæggelse for sig, som er i højeste Grad beklagelig. Dette kunde man jo maaeste ogsaa tage lidt Hensyn til. Det var saa